

[Socialministeren.]

ved Lovgivningsforanstaltninger at tage Hensyn til en Kritik, som jeg finder ganske uberettiget i dens Grundvold. Derfor fastholder jeg som Konklusion af disse noget filosofiske Betragtninger, at der skal staa „Socialministeren“ alle Vegne, hvor det staa i dette Lovforslag.

Maa jeg i øvrigt sige til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg synes, han i Betragtningen af dette Lovforslag for meget ser hen til, at det tidligere har været en Bestanddel af Loven af 1929 at behandle aandssvage sammen med de andre psykisk abnorme. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at det nu var forsvarligt at gaa et Skridt videre end Loven af 1929, Spørgsmaalet var blot, om ikke det foreslaaede Skridt var for stort. Jeg ræsonnerer paa en helt anden Maade. Jeg siger, at allerede i 1929 burde man have skilt aandssvage ved Spørgsmaalet om Sterilisation ud fra andre Kategorier af psykisk abnorme og fra Sædelighedsforbrydere ó. lign., idet der gør sig særlige Betragtninger gældende for aandssvage, hvor bl. a. ogsaa Samfundshensyn og Hensynet til deres Mangel paa Evne til at blive raske og til at opdrage og forsørge indicerer en helt anden Betragtningssmaade end den, der gør sig gældende over for Epileptikere, sindssyge og andre psykisk abnorme. Den Betragtning synes jeg ikke stod rigtig klar for den ærede Ordfører for Venstre.

Der er efter min Mening ikke Tale om at gaa et Skridt videre end Loven af 1929. Der er Tale om at trække Spørgsmaalet om de aandssvage helt ud af den almindelige Sterilisationslov og saa give selvstændige Regler for disse, og i saa Henseende er der ingen Grund til at tale om, hvorvidt Erfaringerne efter Loven af 1929 er mere eller mindre sikre, for Erfaringerne med Hensyn til aandssvage er sikre nok. Jeg beder derfor Venstre om principielt at se paa Sagen paa den Maade, at det i og for sig er et Tilfælde, at de aandssvage kom med i 1929, men at det nu ligger i Fortsættelse af Socialreformen, at der gives særlige Regler for dem, at de altsaa behandles uafhængigt af, hvorledes man i øvrigt ser paa Sterilisation af andre psykisk abnorme.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde endelig, at han savnede en Tidsbegrænsning af Loven. Jeg havde egentlig tænkt paa at spørge hvorfor, men efter at den ærede Ordfører for de Konservative (Pürschel) har sagt, at en Revisionsbestemmelse i en Lov af denne Art er noget af det unyttigste paa denne Jord, vil jeg; hvis det gaar an,

at en Socialminister bruger saa stærke Udtryk, slutte mig til ham.

Denne ærede Ordfører for de Konservative var inde paa nogle interessante Betragtninger med Hensyn til Forholdet mellem Sindssygemyndighederne og Aandssvagemyndighederne, Lovforslaget af 1930 —31, Reglerne om Indlæggelse og Udskrivning af sindssyge og aandssvage, Grunden til, at denne Lov ikke blev gennemført, samt Betragtninger over, hvorvidt der burde gælde forskellige Regler i saa Henseende for sindssyge og aandssvage. Spørgsmaalet i al Almindelighed henhører under min ærede Kollega Justitsministeren, hvis Tanker i saa Henseende jeg ikke skal gøre Forsøg paa at udrede, da jeg ikke kender dem; men jeg maa sige, at der er jo ikke protesteret imod de Regler, der er givet i Socialreformen med Hensyn til Indlæggelse og Udskrivning af de psykisk abnorme, hvad ogsaa den ærede Ordfører for de Konservative gjorde opmærksom paa. Der er heller ikke nogen Grund til i Øjeblikket at skæve til Reglerne for sindssyge, hvis man i øvrigt er klar over, at de her foreslaaede Regler er forsvarlige.

Der er ogsaa den Forskel paa dem, der falder ind under Socialreformens Bestemmelser, og andre — foruden Bemærkningen om „Nikserne“ —, at man behøver ikke at være saa bange, naar det drejer sig om Personer, som det offentlige betaler for; thi vi har fra det offentliges Side — nu er det Staten, tidligere var det Kommunerne, men Interessen er den samme — kun Interesse i at faa vedkommende udskrevet saa hurtigt som muligt, da de koster en hel Del. Denne Interesse er ikke altid til Stede, hvor det drejer sig om Personer, der ikke er under offentlig Forsorg. Mere skal jeg ikke insinuere.

Naar den ærede Ordfører endte med at henstille til det høje Ministerium og disse udmærkede Kolleger, at Spørgsmaalet bliver taget op, kan jeg sige, at jeg ved, det er under Overvejelse i Justitsministeriet, og Grunden til, at Revisionsforslaget med Hensyn til Sterilisationsloven ikke er fremsat for Øjeblikket, er netop, at man ikke er naaet til Ende med disse Overvejelser.

Naar derimod det Spørgsmaal blev rejst, hvorfor Justitsministeren har forelagt Lovforslaget om Udskydelse af Revisionen af Sterilisationsloven i Landstinget i Stedet for i Folketinget, maa jeg sige, at jeg naaede ikke, inden Justitsministeren maatte gaa over i Landstinget, at spørge, hvorfor han har gjort det, men hvis jeg ikke